

gerne i debatten, koncentrerede den sig i år om finansieringen af virksomheden. Forinden dagsordenspunktets optagelse havde spørgsmålet om at skaffe midler til de 15 stipendier, der traditionelt ydes til deltagere fra udviklingslande til deltagelse i seminarer i forbindelse med Folkeretskommissionens årlige møder i Genève, samt at skaffe midler til at stille FN's juridiske publikation til rådighed for institutioner i udviklingslandene været forelagt vedkommende finansudvalg, og beløbet ialt 41.000 dollars var taget i betragtning i budgettet for 1971. Efter et af Cypren, Ecuador, Ghana, Kenya og Philipinerne forelagt resolutionsudkast skulle der imidlertid ydes rejsetilskud til deltagerne i ovennævnte symposium i Acera og til et regionalt træningskursus, der skal afholdes i Latinamerika i 1971. Ifølge udtalelse fra generalsekretæren, ville omkostningerne derved andrage 23.600 dollars.

Under debatten blev der som hidtil fra udviklingslandenes side givet udtryk for taknemlighed over de givne frivillige bidrag; således gav repræsentanten for Bolivia udtryk for påskønnelse over de legater på 1.500 dollars, der traditionelt stilles til rådighed, bl. a. af Danmark, Finland, Norge og Sverige, til FN's sekretariat til brug for deltagere fra udviklingslandene i ovennævnte folkeretsseminar i Genève.

Storbritanniens repræsentant beklagede i sit indlæg, at det forelagte resolutionsudkast ikke som tidligere i en præambuler artikel gav udtryk for, at gennemførelsen af programmet så vidt muligt skal ske ved anvendelse af midler, der bliver stillet til rådighed af de involverede internationale organisationer, medlemsstater og andre. Han fandt dog, at programmerne stadig principielt skulle gennemføres ved frivillige bidrag.

Sovjetunionens repræsentant fremhævede ligeledes, at programmet principielt skal finansieres ved frivillige bidrag, hvorfor han ikke kunne støtte forslag om at give rejsetilskud for deltagerne i de planlagte kurser i Afrika og Latinamerika. Såfremt kurserne var af betydning, måtte deltagerstaterne kunne afholde den relativt lille udgift, som rejseomkostninger androg. Samme tanke blev støttet i indlæg fra Tjekkoslovakiet, Ungarn og Ukraine.

Ghanas repræsentant forklarede i sit indlæg, at man havde regnet med bidrag til rej-

seomkostninger fra anden side og derfor ikke rejste spørgsmålet over for vedkommende finansudvalg, da sagen blev behandlet i oktober måned. Det havde nu vist sig, at midlerne ikke kunne stilles til rådighed, og man var derfor tvunget til at søge bevilling nu. Han gav tilsagn om, at denne fremgangsmåde ikke skulle danne præcedens.

Tanzanias repræsentant støttede de af Ghana fremsatte synspunkter. Han fremhævede, at udviklingslandene med beskedne finansielle ressourcer måtte benytte disse til de mest påtrængende opgaver f. eks. bygning af skoler og hospitaler. Han fandt, at det omhandlede beløb på 23.000 dollars var af ringe størrelsesorden, men dog ville være en hjælp til udviklingslandene i deres kamp mod fattigdom og uvidenhed.

Ved afstemningen om resolutionsudkastet, hvortil yderligere 8 udviklingslande havde meldt sig som forslagsstillere, blev der efter krav fra Sovjetunionen foretaget delafstemning for så vidt angår operative 2, der omhandlede rejsetilskuddene til de to folkeretskurser. Paragraffen blev vedtaget med 69 stemmer for, heriblandt de nordiske lande, Grækenland og Østrig, 9 imod, østlandene, medens 18, fortrinsvis vestligt orienterede lande, afstod. Resolutionsudkastet i sin helhed blev herefter vedtaget med stemmetalene 85-0-7. Østlandene stemte imod.

Resolutionsforslaget blev den 11. december 1970 vedtaget i plenarforsamlingen med 92 stemmer for, ingen imod, medens 11 lande, Cuba, Østblokken, Saudiarabien og Portugal, afstod under afstemningen. (Res. 2698 (XXV)).

Videre udvikling og kodificering af de folkeretlige regler vedrørende internationale vandveje.

(Dagsordenens punkt 91).

Ovennævnte dagsordenspunkt, som Finland havde foreslået optaget på dagsordenen, blev behandlet på 9 møder i 6. udvalg i tiden 13.—25. november 1970 og førte til vedtagelsen af et resolutionsudkast den 25. november 1970. Resolutionsudkastet blev vedtaget af plenarforsamlingen den 11. december 1970. (Res. 2669 (XXV)).